

MEEGEEFVERHAAL - DAG 2

Je kunt dit verhaal vinden in de Bijbel in 2 Koningen 5:1-15.

HET VERHAAL OVER NAÄMAN DIE KOPJE ONDERGAAT

Aan de waterkant staat een klein meisje. Ze moest even water halen en dan weer snel naar huis toe. Terug naar het mooie, deftige huis met de prachtige tuinen eromheen. Nou ja, naar huis? Eigenlijk is het haar huis niet, en ook haar land niet. Zij woont nu in het land Syrië. Maar haar eigen land is Israël, daar is ze geboren, daar woonde ze bij haar vader en moeder en andere familie en vrienden. Daar heeft ze vaak over God gehoord, de God van Abraham, Isaäk en Jacob. De God die zoveel wonderen heeft gedaan in het verleden. De God die van mensen houdt. Van deze God houdt ze nu nog heel veel! En deze God troost haar nu ook als ze verdrietig is omdat ze zo ver van huis is.

Waarom woont ze nu dan hier in dit vreemde land bij deze vreemde mensen? Dat komt door de oorlog, een aantal jaren geleden. Israël en Syrië hadden oorlog. De Syrische soldaten waren helemaal naar Israël gekomen en hadden heel veel mensen gedood en ook heel veel mensen meegenomen naar Syrië. Ook haar! Nu woont ze al een paar jaar in Syrië en omdat ze nu groot genoeg is geworden, moet ze als dienstmeisje helpen om het mooie huis waar ze woont netjes te houden. Dat ze niet meer in Israël woont, vindt ze heel verdrietig. Maar toch houdt ze ook veel van de mevrouw en meneer bij wie ze nu woont. De meneer heet Naäman. Hij is een belangrijke generaal in het leger van Syrië. Hij heeft een prachtig huis, met prachtige tuinen. Hij heeft ook personeel dat voor hem en zijn vrouw alles mooi houdt. Je denkt nu vast: 'Die man moet wel heel gelukkig zijn...'

Maar nee, hij is helemaal niet blij! Hij is ziek! De dokter heeft verteld dat hij ook niet beter kan worden. Hij is melaats. Overal komen dan zweren die jeuken en pijn doen.

Het meisje heeft meteen tegen de vrouw van Naäman gezegd: 'O, was meneer Naäman maar bij de profeet in Israël, die kon wel bidden tot God en dan zou God vást een wonder doen.' De vrouw van Naäman heeft dit aan haar man doorverteld. En meteen is haar man naar de koning gegaan om te vragen of hij het goedvindt dat hij naar Israël op reis gaat. Om daar beter te worden.

De koning vindt het een heel goed plan en schrijft een brief aan de koning van Israël. Dit staat erin: 'Met deze brief stuur ik mijn dienaar Naäman naar u toe, om door u van zijn ziekte te worden genezen.' Naäman krijgt ook geschenken mee. Zo gaat Naäman, met paard en wagen en een paar bedienden, op weg naar Israël.

Eerst zoeken ze het paleis van de koning van Israël op. De bedienden brengen de brief naar de koning.

Als de koning de brief leest, wordt hij verschrikkelijk bang! Hij zegt: 'Ik ben toch geen god, dat ik mensen kan genezen? Dat doet de koning van Syrië natuurlijk expres! Als Naäman niet beter wordt, wordt de koning van Syrië vreselijk kwaad op mij en zal hij weer een oorlog met ons beginnen!'

Maar wacht eens. Weet jij het nog? Heeft het meisje gezegd dat Naäman naar de koning van Israël moet gaan? Nee, ze heeft gezegd dat hij naar de profeet toe moest. De profeet Elisa.

Als Elisa hoort dat Naäman bij de koning is om genezen te worden, stuurt hij een boodschap: 'Laat die man, Naäman, maar bij mij komen, dan zal hij weten dat er in Israël een profeet van God woont.'

Naäman gaat snel op weg naar het huis van Elisa. Daar aangekomen gaat de deur van het huis open en er komt iemand naar buiten. Maar, niet de profeet zelf. Hij stuurt zijn knecht. En die heeft een opdracht voor Naäman: 'Ga naar de rivier de Jordaan en ga daar zeven keer onder water en dan zult u genezen zijn'. Wat is dat nou voor raars? Naäman wordt er verschrikkelijk kwaad van! Hij is thuis wel iets ander gewend. Daar geeft hij een bevel en staan de mensen meteen voor hem klaar om te doen wat hij zegt. En nu komt er een hele gewone man, niet eens de profeet zelf, hem vertellen wat hij doen moet? En dan nog zo'n vreemde opdracht? Dat nooit! Hij draait zich om en zegt: 'We gaan naar huis! Ik kan mij beter in de rivier de Parpar gaan wassen, die is veel schooner dan deze vieze stink-Jordaan!'

De dienaren zeggen dan: 'Meneer Naäman, als die meneer iets gezegd had wat heel moeilijk was om te doen, had u het dan wel gedaan? De opdracht die die man gaf was toch eigenlijk heel gemakkelijk. U kunt het toch proberen?' Gelukkig luistert Naäman naar hen en zet hij zijn eigenwijsheid opzij. Ze gaan naar de rivier de Jordaan en Naäman stapt voorzichtig het water in. Hij bukt zich en gaat helemaal kopje onder. En weer omhoog. Dat doet hij één keer... twee keer... wel zes keer... Hij kijkt naar zijn armen, niets veranderd. De plekken zitten er nog steeds. Nou ja, nog één keer. Naäman gaat voor de zevende keer onder water. En dan... als hij boven komt, kijkt hij opnieuw naar zijn armen. De zweren zijn weg! Hoe kan dat nu? Heeft het water die zweren laten verdwijnen? Welnee, dat snapt Naäman ook wel! Het is de God van die profeet. Hij heeft een heel groot wonder gedaan! Hij is de Machtigste!

